

Inka kalba

ANDRZEJUS PIOTROWSKIS JDPSN

Iškelia dzeno lazda virš galvos, o paskui trinkteli lazdos galu į stalą.

Atėjimas tuščiomis rankomis yra išėjimas tuščiomis rankomis. Išėjimas tuščiomis rankomis yra atėjimas tuščiomis rankomis.

Iškelia dzeno lazda virš galvos, o paskui trinkteli lazdos galu į stalą.

Iš tikrųjų - nei atėjimo, nei išėjimo.

Iškelia dzeno lazda virš galvos, o paskui trinkteli lazdos galu į stalą.

Atėjimas tuščiomis rankomis yra atėjimas tuščiomis rankomis. Išėjimas tuščiomis rankomis yra išėjimas tuščiomis rankomis.

Kuris iš trijų teiginių yra teisingas? Jei pasakysi kuris, ši lazda uždroš tau trisdešimt kartų. Jei nepasakysi, irgi gausi trisdešimt kirčių. Kas tau belieka?

KAAC!

Atėjome čia šiandien dalyvuti šioje ceremonijoje, o jai pasibaigus išeisime. Labai visiems jums dėkoju, kad atėjote. Noriu išreikšti savo dėkingumą savo mokytojams; visų pirma dzeno meistriui Seung Sanui, įsteigusiam Kvan Um dzeno mokyklą ir įkvėpusiam jai savąją mokymo dvasią; dzeno meistriui Wu Bongui už jo globą ir apsaugą ir Aleksandrai Porter JDPSN, nuolatos buvusiai lavinimosi, išminties ir aiškaus mokymo pavyzdžiu. Taip pat norėčiau padėkoti Gražinai Perl JDPSN ir visiems kitiems mokytojams, su kuriais turėjau laimės lavintis.

Šios dienos ceremonija atspindi didžiąją gyvenimo ir mirties veiklą. Mūsų gyvenimas labai trumpas. Galima sakyti, kad vakar buvau vaikas, šiandien esu suaugęs, rytoj būsiu senis, o poryt turėsiu grąžinti šitą išsinuomotą automobilį (savo kūną) gamtai. Į šį pasaulį ateiname tuščiomis rankomis ir išeiname iš jo tuščiomis rankomis. Tai nėra savitas budizmo atradimas, tai - pamatinė mūsų žmogiškosios būties tiesa. Kiekvienas ją suptranta. Tačiau suprasti - negana. Todėl pagrindinė mūsų lavinimosi kryptis reiškia pasinaudojimą tuščiomis rankomis, davimą joms ką veikti ir mūsų gyvenimo pavertimą naudingą. Tai reiškia - atbudimą ir pagalbą mūsų pasauliui.

Mūsų lavinimasis, arba praktika, yra kažkas labai retai sutinkama ir vertinga, nes yra tiesiogiai užsiimama pačiu giliausiu mūsų gyvenimo nerimu ir klausimu: „Kas aš esu?“. Įprasta, kad pasaulis nukreipia mūsų dėmesį nuo šio klausimo. Mūsų mokyklos Šventyklos taisyklėse yra parašyta: „Jei neatversi

savo proto šiame pasaulyje, tai negalėsi net lašelio vandens praryti“. Žmonės negali būti iš tiesų laimingi, nesuprasdami, kas jie yra. Aš taip pat daugelį metų klaidžiojau vedžiojamas šio nerimo, kol atsidūriau ties susinaikinimo bedugne. Tada atėjo supratimas, kad man padėti gali vienintelis dalykas - visiškas gyvenimo būdo pakeitimas. Tada atėjau į Varšuvos dzeno centrą ir išgirdau dzeno meistro Seung Sano mokymą. Man tai buvo didis atradimas. Yra toks senas lenkų posakis: „Tarsi pasiklydęs didžiuliam mieste, gatvėje susitiktum savo senelius“. Patirtis buvo labai panaši. Jaučiausi kaip avarijoje sudaužytas automobilis, pakliuvęs į pačias geriausias remonto dirbtuves.

Budos dharmą galime laikyti vaistais, galinčiais mus išgydyti. Jų paskirtis - perkeisti neišmanų ir kenčiantį protą į laimingą ir nušvitusį protą. Šiandien šios tuščios rankos gauna dzeno lazda, vadinasi - naują darbą. Kartu tai reiškia, kad vėl tampa mokiniu, nes pagal dzeno meistro Seung Sano mokymą, mūsų mokytojai yra visa kas. Mūsų darbas nesibaigs, kol kentės juntančios būtybės.

Mūsų lavinimosi tikslas - niekada nesiskirti nuo to, kas esame čia ir dabar, bet vis dėlto likti nepriklausomiems nuo laiko ir erdvės. Vieno kongano komentare, Mumonkane, sakoma: Dar nežengęs nė žingsnio jis jau atėjo; dar neprasižiojęs jis jau pasakė. „Zen kompase“ irgi teigiama, kad be jokio ugdymo, jau esi tobulas. Visgi visiems tenka patirti karmos bangas, užtemdančias mūsų pirminį aiškų protą, todėl būtinai reikia be perstojo lavintis. O lavinimosi variklis yra troškimas.

Kartą, formalaus pokalbio su dzeno meistru Wu Bongu metu, aš išsipasakojau visus savo sunkumus. Jis kantriai klausė, o tada, po kelių mirksnių tylos, ištiesė man pilną lėkštelę šokoladinių sausainėlių - geras būdas vaikams paguosti ir labai veiksmingas tokiais atvejais. Tada tarė: „Nežinau, koks yra trumpiausias kelias, bet žinau, kad mūsų lavinimosi būdas yra veiksmingas. Turi išlikti kantrus ir atkaklus“. Atkaklumas yra kaip ledo kaitinimas, kai tirpinamas mūsų karminis protas. Bręstant mūsų lavinimuisi, ledo gabalėlis vis mažėja ir mažėja, kol visiškai virsta vandeniu, o vėliau išgaruoja ir pranyksta. Tada iškyla vienas tyras ir skaistus dalykas, nepriklausantis nei nuo gyvenimo, nei nuo mirties. Mes jį vadiname tikrąja savastimi, arba tikruoju savimi. Tada galime padėti šiam pasauliui. Daugiau mums nebereikia jaudintis dėl savo tuščių rankų. Dabar jos visą laiką užimtos aibėmis darbo.

Iškelia dzeno lazda virš galvos, o paskui trinkteli lazdos galu į stalą.

Jei turėsite didį tikėjimą, atrasite Kelią.

Iškelia dzeno lazda virš galvos, o paskui trinkteli lazdos galu į stalą.

Jei turėsite didžią drasą, atrasite Tiesą.

Iškelia dzeno lazda virš galvos, o paskui trinkteli lazdos galu į stalą.

Jei turėsite didį klausimą, atrasite Teisingą Gyvenimą.

kelias, Tiesa ir Teisingas gyvenimas - yra tokie patys, ar skirtingi?

KAAC!

Už lango - paskutiniai saulės spinduliai. Viduje - daugybė šviesių draugiškų veidų. Gal galiu jums padėti?

Copyright © 2009 Kvan Um dzeno mokykla